

ŘÍJEN 2021

WARES

we are students

34

ROZHOVORY TŘÍDY 9.C

na téma - Jaký máte vztah k zahradničení?

Adam Suchánek:

„Tak vztah k zahradničení mám asi takový, jako k paní učitelce Vošvrkové. Tím pádem dobrý, ale mám šikovnou babičku, která stíhá uživatkové i okrasné rostliny.“

Nikča Richterová:

Nikča nám prozradila jedno nepsané pravidlo – že bez zahrady se blbě zahradničí. „Nikoho to u nás nezajímá. Jediný, kdo jeví minimální zájem je táta.“

Tomáš Langmann:

„Vztah nemám absolutně žádnéj. Jsem na to takovej hloupej. Vůbec nic o tom nevím. Moje maximum je zalít babičce rajčata.“

Lenka Nguenová:

„Já nezahradničím, mám fobii z hlíny a bojím se hmyzáků v ní, ale taťka to miluje. Doma to vypadá jako v džungli.“

p. učitelka Špitálská:

„K zahradničení mám skvělý vztah. Pomáhá mi s tím manžel. Děti spíš nedobrovolně.“

p. učitel Marko:

„Když je čas, rád něco vypěstuji s manželkou, maminkou a zeťem. Hlavně rostliny, co se dají upotřebit.“

p. učitelka Karásková:

„Jsem zahradník za každé situace a ráda zachraňuji mrzáčky. Pěstujeme všechno a ve velkém, ale děti oblíbená činnost to není.“

p. učitelka Maršíková:

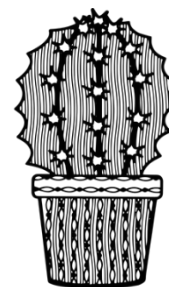
„Miluji zahradničení, je to pro mě relax. Já jsem spíš na barevné kytky, ale můj manžel je vášnivý zelinář.“

p. učitelka Novotná Pokorná

„Mám k tomu negativní vztah, ale tchyně s tchánem rádi zahradničí.“

p. učitel Svoboda:

„Žádný vztah k tomu nemám, jsem technik, ale manželka seká trávu.“

L. Bilohuščíková, K. Jentschová 9.C

PREVENCE NA NAŠÍ ŠKOLE

dnes na téma **Bezpečí online aneb Opakování je matka moudrosti** 😊

Mgr. A. Janíčková

.....Víš, že.....?

Hesla

O tom, že by heslo mělo být opravdu silné, aby ho nedokázal každý uhádnout, asi víš.

Opakování je ale matka moudrosti:

- Bezpečné heslo by mělo mít minimálně 8-12 znaků.
- Je dobré mít v hesle kombinaci velkých a malých písmen, čísel a znaků.
- Velké písmeno nedávej na začátek.
- Do hesla přidej znak, který vyžaduje stisk dvou kláves.
- Je dobré mít více hesel do různých účtů.
- Svě datum narození nebo adresu do hesla nedávej.
- Číslo by nemělo být na konci.

Dávej na internet jen takový obsah, u kterého by ti nevadilo, že ho uvidí celý svět!

Fejci

Internet je skvělá věc, někteří lidé se ho ale snaží zneužít. Třeba sociální sítě, kde si tito lidé vytvářejí falešné profily. Víš, jak je poznat?

Už dávno **NEPLATÍ**, že falešný profil poznáš podle toho, že byl založený nedávno, má málo fotek nebo nemá moc přátel.

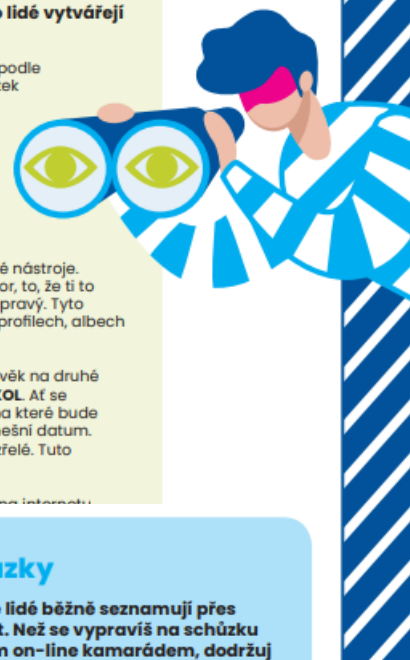
TIPY, jak poznat falešné profily:

VYHLEDEJ si jeho jméno ve vyhledávači. Každý za sebou zanecháváme digitální stopy. Můžeš zjistit více informací.

POROVNEJ jeho fotky přes různé internetové nástroje. Třeba Google obrázky nebo TinEye. Ale pozor, to, že ti to nenajde žádný výsledek, neznamená, že je pravý. Tyto nástroje neumí vyhledávat v uzamčených profilech, albech nebo soukromé komunikaci.

Trik s cedulkou. Když si nebudeš jistý, že člověk na druhé straně je ten, za koho se vydává, dej mu **ÚKOL**. Ať se ti vyfotí do pěti minut s **CEDULKOU** v ruce, na které bude napsáno, co chceš. Třeba tvoje jméno a dnešní datum. Jakmile se začne vymlouvat, je něco podezřelé. Tuto možnost máme dnes každý.

Ať nějaká bližší bezpečí, jak si někdo na internetu...

Jak se bránit vulgaritám a výhrůžkám

Když ti někdo na internetu nadává nebo dokonce vyhrožuje, zachovej chladnou hlavu.

- Na vulgární nebo výhrůžné zprávy **NEODPOVÍDEJ**.
- Odesilatele si vlož do ignorace nebo jeho zprávy **ZABLOKUJ**.
- Zavadnou komunikaci ani jeho profil **NEMAŽ**, kdyby se situace zhoršila, potřebuješ důkaz.
- Je dobré si udělat **SCREENSHOT**.
- Neboj se **SVĚŘIT** kamarádům, učitelům, rodičům.
- Když si nebudeš vědět rady, **OBRAŤ SE** na kontakty uvedené níže.
- Závažné věci se neboj s rodiči **OZNÁMIT** na policii.

Schůzky

Dnes se lidé běžně seznamují přes internet. Než se vypravíš na schůzku s novým on-line kamarádem, dodržuj tyto zásady:

- Vždy o schůzce někomu fkní.
- Na první setkání vezmi s sebou nějakého kamaráda.
- Než vyrazíš na schůzku, ověř si jeho totožnost.
- Setkávej se jen na místě plném lidí. Třeba na náměstí nebo v obchodním centru.
- Nechoď do uzavřených nebo sklepních prostor či garáží.
- Schůzku si vždy naplánuj přes den.

PREVENCE ŽÁKŮ 2. STUPNĚ PRO 1. STUPEŇ

Ahoj, zdraví vás PEER preventistky z 9.A. Víte, co PEER prevence znamená?

Znamená to, že žáci učí žáky, v tomto případě si chodíme s dětmi z prvního stupně povídat na téma šikana, kyberšikana a netiketa (netiketa jsou pravidla správného chování na netu).

Navštívili jsme již asi 9 tříd a zatím se k nám dostávají pouze pozitivní ohlasy, baví to nejen nás, ale i děti. Doufáme, že do konce roku navštívíme i vaši třídu a užijeme si společně hodinu, která bude zábavná i naučná.

Daniela a Týna z 9.A

Z PARLAMENTU

- Jako každoročně probíhá sběr papíru od 20. do 22.10. Z výdělku půjde část peněz na zaplacení školného pro dívku z Indie. Zbytek bude rozdělen mezi výherní třídy.
- 1.- 3.11. proběhne soutěžní výstava Halloweenských dýní.
- 13. 11. je dnem laskavosti. Každá třída se domluví se svým vyučujícím na výtvarnou výchovu a vyrobí přáníčka pro určitou skupinu lidí (např. důchodci, doktoři a zdravotní sestry), nebo pro první třídy.
- Naše škola se zapojila už pátým rokem do akce Jsem laskavec. Například jsme podpořili naši bývalou žačku s leukémií nebo jednoho žáka naší školy, kterému vyhořel dům.

Užijte si podzimní prázdniny a v příštím čísle školního časopisu zase ahoj :)

D. Pelc a A.Šimmer 7. C

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

Helena Šulcová

Tenhle příběh se odehrává v Africe je o zebře Elišce která se nerozhlíší na přechodech. Zebra Eliška jde do školy i se svým clovečím kamarádem Martinem. Když šli před přechodem byl ještě červený panáček. Když se objevil zelený Eliška se bezhlavě vrhla do silnice. Ještě se jí Martin zastavil. Vždycky než vyjdeš do vozovky rozhlídej se doleva doprava a zase doleva říká Martin. Ale vždyť je zelená říká Eliška. Jo ano máš pravdu ale ne všem řidičům můžeš říct.

H. Šulcová 4. C

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

Amelie Krveková, Aléla Michnová, Carolina Arvizu

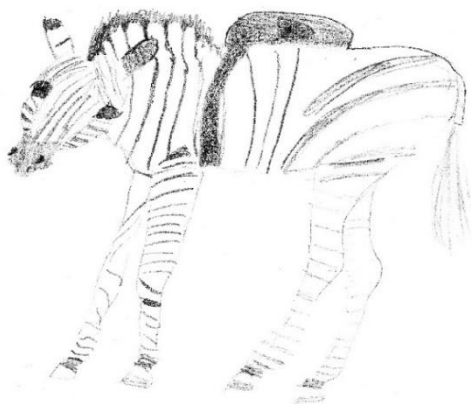
ZNAČKY, PŘECHOD, SEMAFOR,
DEJ SI POZOR NA TRAKTOR.
NAVAŽES S NÍM OČNÍ KONTAKT,
PAK SE NA TO DOBRĚ KOUKI,
ROZHLÍDNI SE TRAKTOR STOJI,
MŮŽEŠ PŘECHOD V KLIDU
PŘEJÍT.

žákyně 4.B

PROUŽEK SEM, PROUŽEK TAM,
PODOBŇ JE VŠEM ZEBRÁM.

DOLEVA, DOPRAVA DOLEVA ROZHLÉDNI SE
JE TO POTŘEBA.

PŘECHÁZEJ VŽDY S ROZMYSLEM,
V DĚTI I S RODIČEM!

KAROLINA VICTORIA 4.A

V. Kavková 4.A

Jilka Končelová

Byla jednou jedna holčička a ta se jmenovala Lili. A Lili šla jednoho dne do školy. Šla sama a došla k přechodu. Zapomněla se rozhlédnout a najednou přechod ožil, a proměnil se ve pruhovaného pána a řekl. Eště se sem, se zastavil Lili. Jinak by se přejelo auto. Příště se rozhlédni, protože zebrá se sa sebe nerozhledne.

J. Končelová 4.C

EKOTÝM

Co nového v Ekotýmu?

Jako většina školních i mimoškolních aktivit byla v minulém roce díky Covidu přerušena také práce Ekotýmu. Nevadí, jsme stále tady, a i když opět na začátku, jedeme dál... V průběhu září se náš tým rozrostl o nové posily, žáky ze 6. ročníků.

A co máme v plánu? Přespání ve škole a stmelení nového týmu a výběr tématu, kterému se budeme v tomto a příštím roce věnovat.

Ve hře jsou témata: voda, klimatické změny, šetrný spotřebitel, jídlo, odpady a.j. . Uvidíme, co společně vybereme. Poté bude následovat příprava plánu práce a rozdělení úkolů mezi jednotlivé členy a jejich následné plnění. Všechny úkoly přehledně sepišeme a budou k vidění na nástěnce u ekokoutku v přízemí modré budovy. Tam se i vy dozvíte o všech akcích, které budeme připravovat. Už teď je za námi první akce – sběr kaštanů. Chystáme sběr baterií a ekoaktivity pro žáky prvního stupně.

Na práci se moc těšíme a doufáme, že už nebude ničím přerušena.

Váš EKOTÝM ☺

Kosti

Místo toho, aby šla na oběd, zamířila Bryce do umývárny opláchnout si obličej vodou. Zkoumala v zrcadle své pihy, dívala se do modrých duhovek svých očí. Doufala, že uvidí, jak se z nich na ní dívá někdo, kdo ví, co dělá. Někdo, kdo by byl schopný ji z toho vytáhnout. Ale bohužel.

Musela zjistit, kdo ji využil. Proč se ráno probudila, nohy od bláta, poškrábané od střepů, které doteď byly u ní v posteli. Všude po těle modřiny. Pokaždé, když na to pomyslela, hrud' se jí úzkostlivě stáhla. Co v noci dělala? Ale už bylo pozdě. Rozhodla se, že na to za každou cenu přijde. I kdyby to znamenalo najít Lid a přinutit je k vysvětlení. S povzdechem si ze zásobníku vzala papírový ubrousek, osušila si obličej a vyšla zpátky na chodbu. Nějaký kluk vyšel zpoza rohu tak rychle, že do ní skoro vrazil. Jeho obličej celý zmáčený. Slzy mu tekly po opuchlých tvářích a znělo to, jako by se dusil.

„Co je s tebou?“ zeptala se. „Stalo se něco?“ „Nemůžu,“ podařilo se mu vyrazit ze sebe mezi slzami a přerývaným dýcháním. Zuřivě si otíral obličej. „Nemůžu přestat. Blíží se. Už je skoro tu.“ A pak to uslyšela - zvuky pláče vycházející ze tříd kolem ní. Tiché nářky, které se stupňovaly v ječivé výkřiky. Dveře vpravo od Bryce se prudce otevřely a studenti posledního ročníku zavalili chodbu, oči divoké hrůzou a mokré od slz. Ve vzduchu byl cítit pach plesnivého listí a hnijících rostlin.

„Hoří?“ chtěl vědět nějaký holohlavý kluk, který zrovna vyšel z jiné chodby, na sobě úbor do tělocviku. „Všichni ven!“ křikl na ně učitel, který stál u dveří a ukazoval jim, aby si pospíšili. „Vy taky, Evansová.“ Bryce přikývla, ale ještě nebyla připravená se pohnout. Studenti procházeli kolem ní, aby se mohli venku seřadit a počkat na hasiče, kteří tu budou každou chvíli a oznámí jim, že jde o planý poplach, nejspíš nějaký vtípek. V rohu zdi se objevila tenká prasklina.

Bryce pozorovala, jak se šíří a roztahuje do dvou puklin, kterými se začaly dovnitř drát zelené šlahouny. Bryce se opřela o okno a několikrát se roztřeseně nadechla. V tom okamžiku si všimla Hazel, která šla po chodbě proti proudu těl ostatních, mačkajících se na ni. Její chůze byla podivná, nohy táhla za sebou, jako by ji vlastní končetiny nechtěly poslouchat. Její výraz byl prázdňý a její pohled klouzal přes všechno kolem, dokud se nezastavil na Bryce. Zůstala nehybně stát, po zádech jí běhal mráz. Měla strach, když viděla, jak ostatní pláčou, ale takový odpor, jaký cítila ke způsobu, jakým se Hazel pohybovala, ještě nikdy nezažila.

„Drž se ode mě dál,“ řekla Bryce, když se to - ať už to bylo cokoliv - přiblížilo, instinktivně se ohnala paží a zastavila se jen těsně předtím, než by dívku srazila k zemi. Z Hazeliných úst se ozval medově sladký zvonivý hlas. Naklonila hlavu na stranu.

„Milovala jsem ho, ale on je mrtvý, je pryč, jsou z něj jen kosti. Milovala jsem ho, ale oni mi ho vzali. Kde je? Kde je? Mrtvý, pryč, jen kosti. Mrtvý, pryč, kosti. Kde je?“ S každým slovem vypadl dívce z pusy kus hlíny. Najednou se Hazeliny oči obrátily v sloup, byla vidět jen bělma. Bryce se rozbušilo srdce. Pak se Hazel svezla na podlahu, její tělo zůstalo bezvládné. Když se hlavou uhodila o linoleum, ozval se hrozný dutý zvuk.

„Pomoc!“ zavolala Bryce. Klekla si na zem, uchopila Hazelino zápěstí a snažila se nahmatat pulz, jenže nakonec si uvědomila, že vlastně netuší, jak se to dělá. Stále křičela o pomoc a stále nikdo nepřicházel. Pustila Hazelinu ruku a vyběhla ven. Všude se to hemžilo lidmi. Do očí jí uhodilo červené světlo sirén.

Rozeběhla se tam, kde věděla že si ráno nechala kolo. Neohlédla se ani na policistu, co po ní pokřikoval. Šlapala rychle do pedálů. Představovala si, co by mohla Lidu říct, když zničehonic uviděla v příkopu u cesty tělo. Bylo to tělo dívky - bledé nohy rozhozené v hlíně, kaštanové vlasy namočené v kaluži. Někdo se skláněl nad jejím tělem, někdo s hnědými vlasy, které mu zakrývaly obličej a ze kterých vyrůstaly dva dlouhé zakroucené rohy. Vylekalo ji to a najednou celá ztuhla.

Ztratila rovnováhu. Kolo se pod ní zvrtilo. Všechno se to stalo tak rychle, že neměla čas zareagovat. Zachránit se. V jednu chvíli se na kole hnala dopředu a pak se náhle řítila k zemi. Rohatý netvor pozoroval její pád. Jeho výraz byl nečitelný.

K. Jasanská 8.B

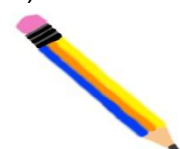

Anglická osmisměrka – Najdi slovíčka a vyjde ti tajenka

O	O	R	A	N	G	E	C	T	C	O
R	S	E	E	D	S	F	O	G	R	S
E	T	E	T	D	B	A	R	C	O	W
W	I	S	P	R	U	E	N	O	W	E
O	C	U	N	T	E	L	W	L	S	A
L	K	O	U	N	E	E	O	D	E	T
F	R	M	S	E	E	M	R	H	O	E
N	N	A	L	L	E	R	B	M	U	R
U	F	L	O	W	O	L	L	E	Y	U
S	G	O	H	E	G	D	E	H	R	G

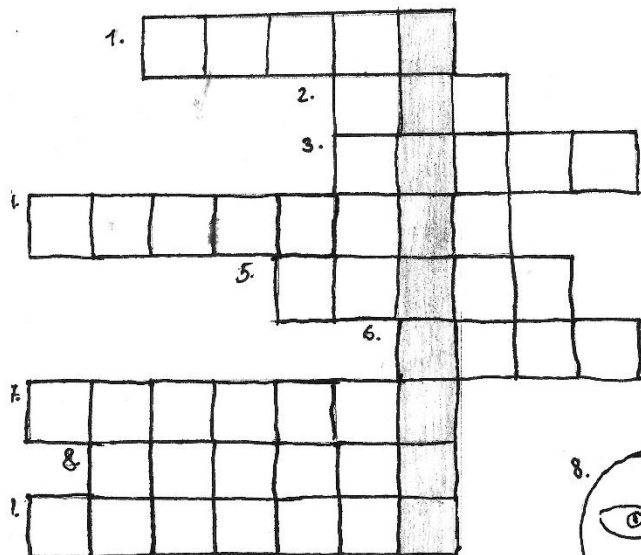
AUTUMN	RED
BROWN	ROD
COLD	RUG
CROWS	SEEDS
FOG	SEPTEMBER
FROST	SUN
GRASS	SUNFLOWER
GREEN	STICK
HEDGEHOG	SWEATER
ICE	TREE
LEAF	UMBRELLA
MOUSE	WOLF
ORANGE	YELLOW

Tajenka: _ _ _ _ _

Halloween

By: Natá Poch.
Vendy Hnízdilová
Kimi Nguyen
Děna Bervídová
Bauerová Barb
Anat Brisudová

Plochová, V. Hnízdilová, K. Nguyen, D. Bervídová, B. Bauerová, A. Brisudová 8.B

RECEPT NA SKOŘICOVÉ SUŠENKY

Ingredience:

- 150g hladké mouky
- 100g másla
- 40g moučkového cukru
- 1 vejce
- 1 skořicový cukr
- malá lžička mleté skořice
- ½ malé lžičky jedlé sody
- vanilka
- špetka soli

Postup:

Smícháme všechny uvedené suroviny a vypracujeme hladké těsto. Těsto zabalíme do pytlíku (potravinářské fólie) a necháme 1 – 2 hodiny odležet v lednici.

Pracovní plochu si pomoučneme a těsto vyválíme (těsto necháme spíše silnější). Z těsta vykrajujeme různé tvary, které skládáme na plech na pečicí papír. Pečeme v předehřáté troubě na 180°C do zlatova (cca 10 – 15 minut).

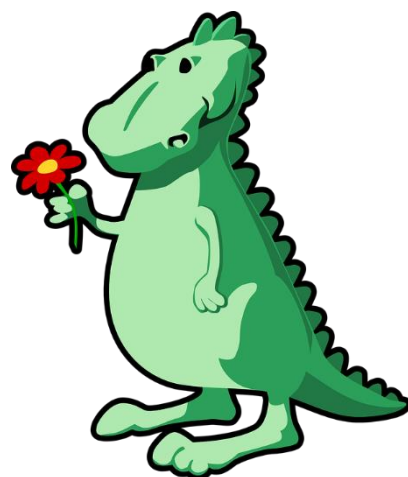
Upečené a vychladlé sušenky můžeme ozdobit např. rozpuštěnou čokoládou.

A. Švábová 9. A

POPLETENÁ POHÁDKA

Popletená pohádka
Byla jednou jedna
malá čarodějka a ta
se jmenovala červená
karkulka. Tatiček jí
umřel a měla jen slou
macečku a dvě nevolství
sestry Zlatovlásku a
Hermionu. Ještě měla
babičku, ta bydlela
daleko. Karkulka šla
k babičce na návštěvu.
Cestou lesem poskála
sedm špaslíků. Karkulka
je posadavila a šla
dál. Ze stromu na ni
vyskočil sedmihlavý
drak chtěl ji sežrat.
Náhodou letěl na
kostěti oholo prince
Bajaja. Princ byl starý
popletá. Místo draka
zabil Karkulku. Drak
si vzal za ženu a šli
spolu šťastně až do
smrti.

V. Čepičková 5.B

ZVONÍ

BÁSNIČKY ŽÁKŮ 6. B

Zase zvoní, tak už nám to začalo.
Do školy se těšíme,
i když vlastně nevíme,
co všechno už umíme.
Na čas už nám zvoní,
prostě jako vloni.

V. Králová

Zase zvoní, tak už nám to začalo.
Léto už nám skončilo.
Hurá ,hurá do školy.
Myšlenky nám zmizely.
Zase si je připomenem
s novým panem učitelem.

E. Krutišová, B. Poláková

Zase zvoní. Tak už nám to začalo.
Prázdninám jsme zamávali,
aktovky na záda dali.
O prázdninách u moře,
viděli jsme úhoře.
Ve škole se všichni učí,
o přestávku hodně hučí.

N. Hälbigová

Zase zvoní. Tak už nám to začalo.
Škola vidí,
že tam nic nezůstalo.
Doufám, že začneme zlehka,
v žákovský přece nesmí být hned
pětka.

J. Reisz, T. Foukal, T. Koubek

Zase zvoní. Tak už nám to začalo.
Po škole se nám stýskalo.
Slyšíme první zvonění,
začínáme s učením.
Číst, psát, počítat,
to by nás mohlo zajímat.
Uvidíme, kdo to umí.
Říkáme: „ Škola nás to naučí“.

N. Šípková

Zase zvoní. Tak už nám to začalo.
Doma cvičím, co mi v hlavě zůstalo.
Ve škole říkají, to se hravě naučíš.
Doma zapneš mozkové závitě,
zopakuješ a vyzkoušíš.

K. Hlaváčková a M. Hlaváčková

PROJEKTOVÝ DEN

Svatý Václav

Svatý Václav byl český kníže, vládnoucí v 10. století v Českých zemích. Narodil se kolem roku 907 a vládnout začal v roce 925. Podle pověstí byl vychováván svou babičkou sv. Ludmilou a vzdělávat se začal na hradě Budči.

Zajímavostí bylo, že jeho učitel se jmenoval Učena.

Když později do Čech vtrhla německá vojska, byl sice poražen saským králem Jindřichem Ptačníkem, dokázal diplomaticky vyjednat smír za cenu 500 hřiven stříbra a 120 volů ročně.

Jako projev nezávislosti českého státu začal budovat rotundu Svatého Víta.

Podle pověstí vždy jednal čestně a s křesťanskou láskou. To se nelíbilo šlechtě, a tak byl zavražděn svým bratrem Boleslavem ve Staré Boleslavi 28. září roku 935, ve věku 28 let.

Po jeho smrti převzal vládu již zmíněný Boleslav.

Až po smrti začal být Václav uctíván jako svatý a to proto, jaký byl za své vlády - dbal na rozšíření křesťanské víry, vlastnoručně pěstoval víno a obilí, pečoval o chudé, nemocné, otroky a vězně, stavěl kostely, kácel šibenice, nechával ničit pohanské svatyně, ap.

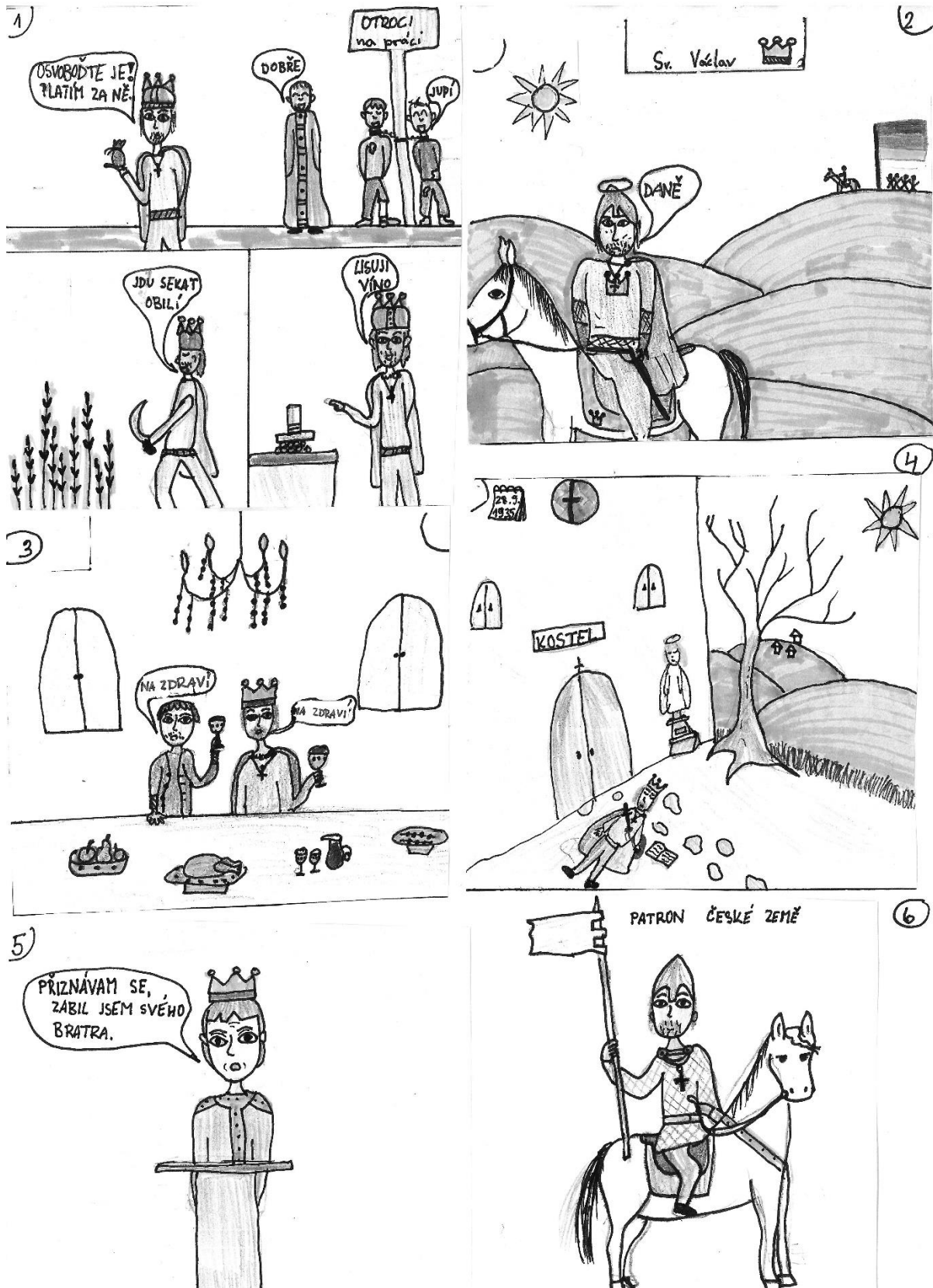
V České republice si našeho českého patrona připomínáme v Den české státnosti 28.9.

Socha svatého Václava sedícího na koni, je na Václavském náměstí v hlavním městě České republiky, Praze.

N. Ondřejková 7.A

KOMIKSY

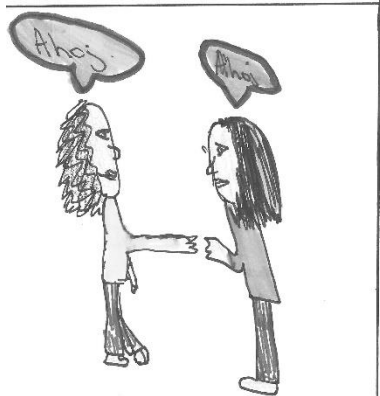
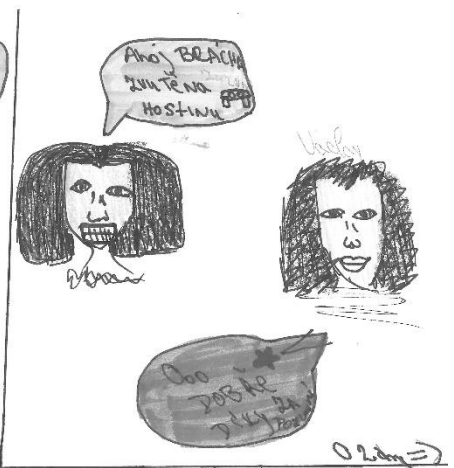
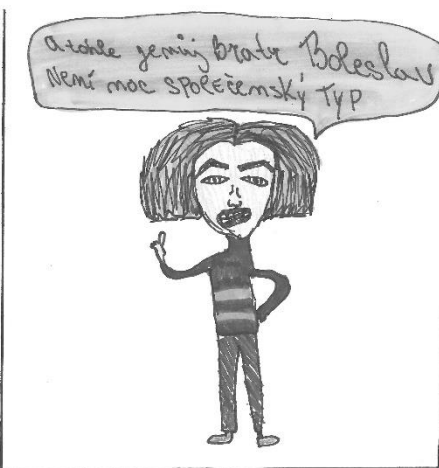

K. Hubáčková 6.A

Legenda o sv. VACLAVOVI

A. Lamačová 7.C

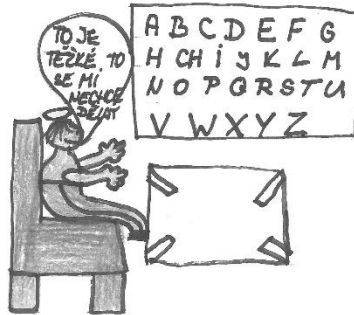
S. Galkovski 7.B

LEGENDA O SV. VÁCLAVOVI
hrobka s Václavem

mládění v Boleslavu

Václavova učení

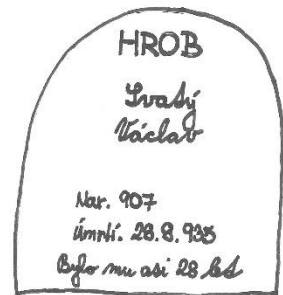
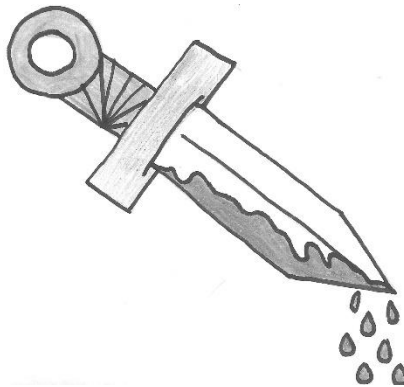

Václavova učení

dopis od bratry

MILÝ BRATŘE, ZVU TĚ
K NÁM DO BOLESLAVI
NA POKECÁNÍ A DOBROU
VEČEŘI.
S POZDRAVEM BOLESLAV

požitek v Pláni Boleslavi

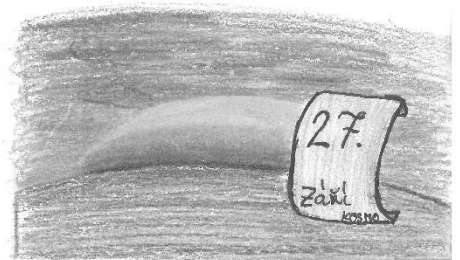
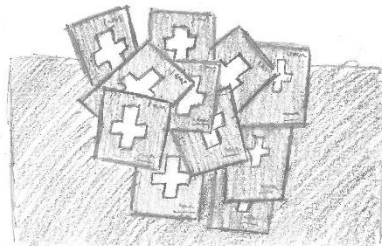
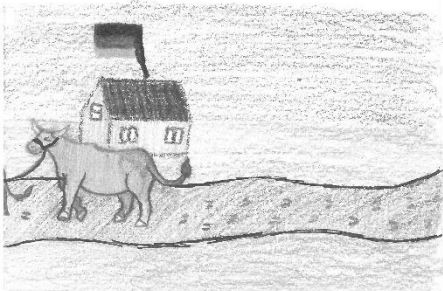

D. Loosová 7.C

120 párů volí jede do Němc.
Kykilije, kykilija!

Ve znamení kříže Němcům
Platí daň.

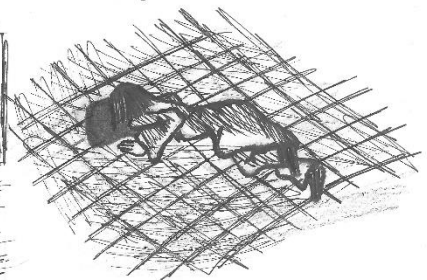
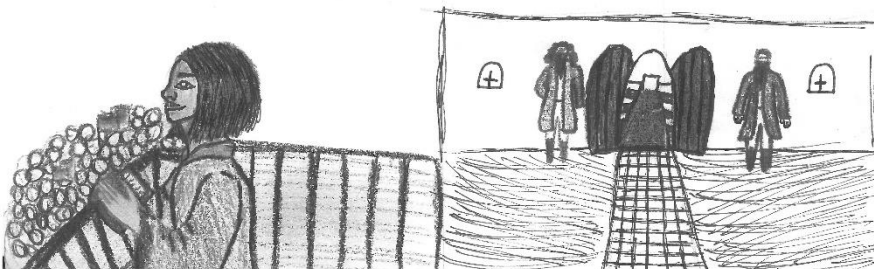
Na svatého kosmy v září
to bylo kykilije, kykilija!
V den 27. slunce svítilo.

Sláva ti, Sláva ti vévodo náš.
Budi pozdraven, ty co v pěči
nás máš.

U vrat do kostela vidí
tváře zlé.
Kykilije
kykilija!!

Už Václava bodli.
Už se vodě loaj.
Kykilije kykilija!

N. Ondřejková 7.A